

verrassend vreugdevol

Halt, sta een stil.

Als je weg lang is, hou dan op tijd eens halt. Kijk achterom hoever je al bent, én kijk vooruit om bij te sturen, om richting te bepalen, om je te heroriënteren op de etappe van morgen. Sta op tijd eens stil om te weten waar je staat, om zicht te krijgen op je leven, op je unieke plaats tussen mensen, op je eigen onvervangbare taak in de kleine en de grote wereld. Sta op tijd eens stil, al was het alleen maar om tot rust te komen, om nieuwe krachten te verzamelen, om met volle teugen te genieten van het goede, om verbondenheid te vieren. Als je de haltes voorbijloopt, zie je op de duur de weg niet meer. Je loopt leeg of je holt door als een doldraaiende machine. (Carlos Desoete)

Ik eis tijd op.

Ik eis tijd op. Ik wil mezelf niet voorbij hollen. Ik wil niet leven in een feuilleton van elke week snel een andere aflevering. Ik wil tijd krijgen om te groeien en te kiezen. Ik wil stokken steken in doldraaiende wielen. Ik eis tijd op voor al de lotgenoten die er te weinig krijgen om echt te leven: tijd om te lachen, tijd om te wenen, tijd om te minnen, tijd om te troosten, tijd om te zaaien en te oogsten, tijd om in vrede te leven, tijd om de angst te vergeten, tijd voor kinderen om te groeien en te spelen, tijd om te zingen en te strijden, tijd om te vergeven en te vieren. Ik eis tijd op voor allen, om mens te kunnen zijn. (Naar het Bijbelboek Prediker 3, 1-5) Uit: 'Baggerboek' van Chiro

Dat er licht mag zijn. Licht in onze ogen, zodat we elkaar zien, zo goed als nieuw. Licht in onze huizen, dat er vriendschap en gastvrijheid mogen heersen. Licht op onze wegen, dat we niet dwalen en elkaar tot doolhof zijn. Licht op deze plaats, om elkaar bij te lichten, elkaar toe te schijnen. Met het geloof in Hem die ons geroepen heeft: 'Ik ben het licht van de wereld!'

Twee reizigers. In de Arabische woestijn zat aan een oase niet ver van de stad bij valavond een oudere man. Een reiziger, die op zoek was naar een stad om in te wonen, sprak hem aan: 'Kun jij me vertellen wat voor mensen er in deze stad wonen?' De oudere man antwoordde met een vraag voor de reiziger: 'Wat voor mensen woonden er in de stad waar je vandaan komt?' 'Afschuwelijke mensen', antwoordde de reiziger. 'Ze liegen en stelen. Het zijn egoïsten! Ik ben blij dat ik daar eindelijk vertrokken ben.' 'Hier zijn de mensen juist hetzelfde', antwoordde de oudere man.

Niet veel later naderde een tweede reiziger, die de oudere man dezelfde vraag stelde: 'Ik ben hier nieuw. Wat voor mensen wonen er in deze stad?' Weer antwoordde de oudere man: 'Vertel me eens, jongeman, hoe waren de mensen in de stad waar je vandaan komt?' De tweede reiziger zei: 'Dat waren fijne, gezellige en vriendelijke mensen. Ze lachten veel en zorgden goed voor elkaar. Ik had daar veel vrienden en was steeds welkom. Ik vind het echt jammer dat ik er niet kon blijven.' 'De mensen in deze stad zijn precies hetzelfde!', zei de oude man. De tweede reiziger reageerde opgelucht op dit goede nieuws en vertrok om voor het vallen van de nacht nog een slaapplek te vinden in de stad.

Een koopman die net zijn kamelen liet drinken bij de oase, had beide gesprekken aandachtig aangehoord. Toen de tweede reiziger vertrok, richtte hij zich tot de oudere man: 'Hoe kun jij nu twee zo verschillende antwoorden geven op één en dezelfde vraag? Dat is toch niet eerlijk!' De oudere man bleef rustig en antwoordde: 'Toch waren mijn beide antwoorden correct. De mensen dragen hun wereld bij zich. Wie elders niets goed gevonden heeft, zal hier ook niets goed vinden. Mensen behandelen je zoals jij dat verwacht. Wie gelooft in de mensen en in hen het goede ziet, zal ook zo door hen behandeld worden.' (Uit 'Vlieg Icarus. Vlieg!' van Hans Jacobs)

“Daar is de lente,
daar is de zon...”
luiden de eerste regels
van een lied
van Jan De Wilde.
De lente kondigt
de zomer aan
met de stralen
van de eerste zon.
Net zoals de zomer
niet ‘uit de lucht’
komt gevallen,
hebben ook
de goede dingen
van ons leven
een begin dat
eraan vooraf gaat.
De mooie dagen,
de warmte van
het samenzijn,
moeten we
voorbereiden
met de smaak
van het verlangen.
De vredevolle tijd,
de gloed van
de solidariteit,
moeten we
bereiken door
de voorproef
van de goedheid.
“Een nieuwe lente,
een **nieuw geluid...**”
luiden de eerste regels
van het gedicht “**Mei**”
van Herman Gorter.
Ook wij brengen
een **nieuw geluid**
als we worden als
de lente: toekomst.
Mark Van de Voorde

De Geest

Wat kun je je voorstellen bij ... heilige Geest?
Gesteltenis, sfeer, omstandigheden, geest, lucht
waarin je leeft ... Hij heeft te maken met hoe je
omgaat met elkaar. Niet elkaar alleen
verwarmend, maar elkaar in vuur en vlam
zettend, uitdagend dingen te doen die je tevoren
nooit had verwacht of bedacht. Nieuwe energie,
nieuwe trouw waarmee je weer verder kunt, veel
verder dan je ooit gedroomd had. Angst en
weerstand smelten weg ten gunste van openheid;
er breekt een kracht in je naar buiten die je nooit
voor mogelijk had gehouden. Wie zich aan de
Geest gewonnen geeft, die is voortaan verloren.
C. Harte

Waar zie en vind je Gods Geest?

Hij is overal waar leven is.
Alles wat groeit en bloeit
in de natuur,
de beweging van sterren en planeten,
eb en vloed,
de golven en de zee,
het stromen van het water.

Het is alles Gods Geest.
Het kind dat geboren wordt
de mensen die lopen en praten
en zingen,
je adem die in en uit gaat
zonder dat je er iets voor hoeft te doen.

De Geest, het leven
kun je niet pakken.

Je merkt dat het er is.

Je kunt ervan genieten,
je kunt je verbazen,
je kunt het onderzoeken,
je kunt het zelf niet maken.

De geest is nog meer.

Eigenlijk is de Geest iets heel eenvoudigs.

Je kunt de Geest herkennen aan:
liefde, vreugde, vrede, geduld,
vriendelijkheid, goedheid en trouw.
Hans van Zijderveld

Al is er maar één – een mens die zich aan jou
verwarmt... Een mens wiens hoop, wiens troost,
wiens lente je bent, een nieuw seizoen. Al is er
maar één – een mens die een mens aan je heeft,
je leeft, je leeft niet tevergeefs. Je beantwoordt
aan je bestemming.

Hans Bouma

Zoals een koord
een groep bergbeklimmers met elkaar verbindt,
zo sterk kan de **band van de liefde** zijn.

Niemand is gemaakt om alleen te zijn,
onbegonnenheid geeft de diepste pijn.

Alleen de koord van de menselijke nabijheid
trekt iemand uit het dal van de eenzaamheid.

Het elkaar tot steun zijn is onze opdracht,
niemand achterlaten onderweg is de uitdaging,
samen op weg gaan naar onze bestemming.